

Телелейко І. С.

3 курс, факультет прикладної математики,

НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Смірнова В.О., к.п.н., доцент

кафедри соціології ФСП НТУУ «КПІ»

Політичний конфлікт в українському суспільстві:

«реформатори» та «консерватори»

В останній час в Україні відбулися радикальні та конкретні зміни влади, настроїв, суспільних ідей та інтересів. Це зумовило засоби масової інформації, загалом, розкривати політичні питання в тому чи іншому форматі. Критика завжди має місце бути, особливо справедлива. За всією багатоманітністю проявів політичного життя в кінцевому підсумку воно є діями конкретних осіб. Тому аналіз політики на рівні суспільства і його структурних елементів – соціальних спільнот, політичних інститутів - має доповнюватись аналізом на рівні особи, її політичної поведінки. При цьому має йтися про роль у політиці не лише видатних осіб – політичних лідерів, державних і громадських діячів тощо, а й рядових громадян, нічим особливо не видатних особистостей.[1, с.344]

Конфлікт (від лат. *conflictus*) у буквальному розумінні слова означає “зіткнення”. Соціально-політична, загальнонаціональна криза – переломний момент у розвитку соціально-політичного процесу у країні, різкий перехід політичної ситуації з одного якісного стану в інший.[2, с.192]

Розвиток України на сьогоднішній день супроводжується постійними конфліктами між виконавчою та законодавчою владою, рухами і партіями, політичними лідерами окремо, між центральною та місцевою владою. Але вже сьогодні суспільство ділиться на дві соціальні групи: «реформатори» та «консерватори». Точиться боротьба між тими, хто ідеалізує минуле та критикує сьогодення.

Якщо подивитися назад, то все одразу стає зрозумілим. Вийшов Майдан, відстоюючи свою людську гідність, захищаючи суверенітет України та свободу,

надаючи перевагу європейському вибору та майбутні реформи. Народ переміг, змінивши владу режиму Януковича, політики-демократи, йдучи до влади, пообіцяли все з надлишком. Відомі державні діячі, які завоювали довіру народу та мали відповідальність перед ним за європейський курс України, взяли все під свій контроль.

Але реальність не така прекрасна. Прошло вже більше року, вибрали нового президента та парламент, прем'єр міністра. У структурі Верховної Ради, окрім коаліційних демократичних сил, є так званий Опозиційний блок, представлений особами бандитського режиму Януковича, які більш відомі як корупціонери. Це яскравий приклад консервативно-реформаторських політичних відносин.

Суверенній Україні вдалося сформуванати досить стійкі погляди на паразитичні сепаратистські настрої – на даний момент вони набагато сильніші блока консерваторів. На жаль, основна ідея для себе сучасної політичної «еліти» є індивідуальне збагачення. За останній рік немає ніяких реформ. На мою думку, це ганебно. Виявилось, що політики не готові мати цивілізований формат права та конкуренції, відмовившись від всіх корупційних схем.

Українській еліті гостро не вистачає патріотів та державних діячів, для котрих в першу чергу буде стояти народ, а не власне збагачення. Але є одна позитивна тенденція. Нинішня економіка не стільки потребує реформ, як їх вимагають західні сусіди. Можливо це змусить діяти нашу владу.

Тому, шлях до розв'язання цього глобального конфлікту лежить у подальшій стабілізації, демократизації та гармонізації суспільства, створенні правової держави, значному підвищенню матеріального та духовного рівня життя широких верств населення. [2, с.193]

Список використаних джерел:

1. Політологія: історія та теорія: Підручник / П. П. Шляхтун. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 472 с.

2. Політологія для вчителя : навч. посібн. для студ. педагогічних ВНЗ / за заг. ред. : К. О. Ващенко, В. О. Корнієнка. – К. : Вид-во імені М. П. Драгоманова, 2011. – 406 с. (<http://posibnyky.vntu.edu.ua/politolog/index.htm>)